

Ե Ր Զ Ա Ն Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ա.

Երջանկութիւն, քեզ ի՞նչպէս բաժնել առաս բոլորին
 Եւ ի՞նչպէս քեզ ըմբռնել խոստումիդ մէջ իրական,
 Սպասումին մէջ սրտին, որոնումին մէջ մտքին
 Ըլլալ քեզ հետ առ յաւիտէս բարեկամներ անբաժան:

Կուգաս կարծես եւ յանկարծ կը հեռանաս գաղտնաբար,
 Վիճը անուշ եղանակիդ կը խորանայ ետեւէդ,
 Կը փնտռենք քեզ ուժաբափ տենջանքին մէջ մշտապէս,
 Ու կը սպասենք զա՛ն կրկին համբաններէն ծաղկաւիտ...

Երջանկութիւն, կա՞յ գաղտնի կապ մը քու եւ մարդուն մէջ,
 Որ կը տանի կեանքը այս դարերն ի վեր քեզ համար,
 Խաւերուն մէջ զանազան եւ իր հուրովը անեղջ...

Ու եթէ գաս օր մը դուն, դառնաս արեւ մը պայծառ,
 Ու սրտին մէջ բոլորին ըլլաս աղբիւր մը լոյսի,
 Մարդիկ դարձեալ քեզ պիտի ալ չի փնտռեն տենդաւառ...

Բ.

Երջանկութիւն կեանքին հետ Դուն կը հիւսուիս հետեագին,
 Ու կը կապուինք մենք քեզի հանգոյցներով նորանոր,
 Բայց դուն չունիս բոլորին երանգը նոյն հրճութանին,
 Այլ հանգոյցներ ունիս նոր ամէն մարդու ամէն օր:

Երջանկութիւն բայց չըլլայ որ վերածուիս դուն վիճի,
 Եւ շունչիդ մէջ անփոփոխ կեանքը դառնայ անիմաստ,
 Մարդը երբոր փերուդ նոր եռանդով մը հասնի,
 Եւ անսահման ջուրերուդ վըրայ բանայ առագաստ:

Երջանկութիւն, չե՞ս կրնար, հոգիին մէջ ու մտքին
 Գաղտնի բանալ անբաժանց վարագոյրները ամէն,
 Ու ժպիտով միեւնոյն դիմաւորել բոլորին...

Դիմաւորել բոլորին նոյն ժպիտով մայրական,
 Որ թող մարդիկ ալ մոռնան իրենց ցաւերը բոլոր,
 Յաւին մէջ իսկ եթէ քեզ օր մը յաւիտէս միանան...

ԶԱՒԷՆ ԵԿԷՆԵԱՆ